

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

ВІД ТРАДИЦІЙ ДО НОВАЦІЙ

*Матеріали з досвіду роботи
Єлизаветівської бібліотеки-філії Лозівської ЦБС
та Рідкодубівської бібліотеки-філії Двурічанської ЦБС*

Харків – 2010

ББК 78.34

В 42

Від традицій до новацій: Матеріали з досвіду роботи Єлизаветівської та Рідкодубівської сільських бібліотек: / Упр. культури і туризму Харк. облдержадмін., Харк. обл. універ. наук. б-ка; Ред.- уклад. Н.М. Грачова. - Х.: ХОУНБ, 2010.

Інформаційний випуск “Від традицій до новацій” присвячений досвіду роботи з людьми з похилого віку Єлизаветівської сільської бібліотеки Лозівського району та Рідкодубівської сільської бібліотеки Двурічанського району. Поданий матеріал стане у нагоді бібліотекарям від центральної до сільських бібліотек, працівникам культури.

Редактори: Н.В. Борисенко (завідуюча Рідкодубівською бібліотекою-філією Двурічанської ЦБС), В.О.Чередниченко (завідуюча Єлизаветівською бібліотекою-філією Лозівської ЦБС.)

Редактор - укладач	Н.М. Грачова
Комп'ютерний набір:	Н.М. Грачова
Комп'ютерна верстка:	Н.М. Грачова
Відповідальна за випуск:	Н.І.Шостко

Бібліотека – територія спілкування людей похилого віку

Україна сьогодні відноситься до демографічно старих держав у світі. Зараз діє так званий принцип трьох п'ятирок: кожний п'ятий мешканець України – людина похилого віку, з них кожний п'ятий – самотній, кожна п'ята людина похилого віку, що мешкає сама, втратила можливість до самообслуговування.

Наша країна займає одинадцяте місце в світі за кількістю населення у віці від 65 років. Згідно даних Державного комітету статистики України, за загальним коефіцієнтом природного скорочення населення Україна займає одне з перших місць у світі.

Кількість літніх людей на сьогодні перевищила кількість дітей, а до 2050 року прогнозується, що осіб віком понад 60 років буде в три рази більше, ніж дітей у віці до 15 років.

За ініціативою ООН 1 жовтня в усьому світі відзначається як Міжнародний день людей похилого віку, а в Україні також і День ветерана.

Міжнародна класифікація визначає особою похилого віку того, хто досяг віку 65 років. Таких в світі зараз - 629 мільйонів, тобто майже кожна десята людина на Землі. За офіційними даними у 2009 році в Україні мешкало понад 46 мільйонів чоловік, з них кожний п'ятий віком понад 65 років.

Метою проведення свята Дня людей похилого віку є привернення уваги суспільства до проблем людей цієї вікової категорії, підвищення ступеню інформованості громадськості про проблеми демографічного старіння суспільства, індивідуальних і соціальних потреб літніх, їх внеску в розвиток країни, необхідності зміни відношення до людей похилого віку, забезпечення їм незалежності, активної участі в житті суспільства, необхідного догляду, відповідних умов для реалізації внутрішнього потенціалу і підтримання їх власної гідності.

Сьогоднішні «люди похилого віку» є останніми носіями класичної культури ХХ століття, часу, в якому понад усе цінувались честь, вихованість, толерантність - ті духовні якості, завдяки яким вони гідно пройшли скрізь всі жахіття тоталітаризму, голодоморів, репресій та воєн. Їх найбільше багатство - досвід, знання, вміння, мудрість.

Бібліотеки області завжди приділяли значну увагу роботі з користувачами цієї вікової категорії. Метою проведення різноманітних заходів в публічних бібліотеках міст та сіл області є активізація уваги до проблем старіння суспільства, допомога в соціальній адаптації старшого покоління до сучасних вимог життя.

Індивідуальні і соціальні потреби ветеранів війни та праці, їх внесок в розвиток країни, необхідність змін у відношенні молоді до людей цієї вікової категорії завжди були пріоритетними для працівників бібліотек. Для забезпечення людям похилого віку повноцінної участі в житті своєї територіальної громади, реалізації внутрішнього потенціалу та підтримування їх гідності представниками всіх осередків культури і безпосередньо бібліотек. проводиться багато різноманітних масових заходів

На сьогодні завдання гуманізації бібліотечного обслуговування стало надзвичайно важливим. Особливо, коли мова заходить про користування бібліотекою читачами цієї категорії – людьми похилого віку а також інвалідами.

Демографічне старіння населення країни – це, нажаль, об'єктивна реальність сьогодення. Тому ЦБС області звертають значну увагу на потреби людей похилого віку, хворих, самотніх та інвалідів які обмежені в спілкуванні. Милосердя та увагу до таких людей Лозівська централізована бібліотечна система, (директор ЦБС Л.О. Рябова), виявляє не тільки під час проведення певних заходів, а й щодня.

Головне надбання бібліотеки – книги, які використовуються у роботі з читачами будь якого віку. Книга має унікальну здібність – вона лікує людські душі і тіла. В усі часи люди помічали позитивний вплив книги на здоров'я та настрої, особливо, якщо це тяжко хвора людина.

Бібліотекарі, працюючи з цією категорією читачів виявили окремі проблеми: це відсутність комплектування спеціальною літературою, недостатнє оснащення технічними засобами. Але, незважаючи на це, в бібліотеках ведеться робота по обслуговуванню цієї категорії читачів, допомагаючи таким людям перебороти почуття самотності, невпевненості в собі та своїх силах, повертаючи їм віру в себе.

В Єлизаветівській сільській бібліотеці Лозівського району, (завідуюча В.О.Чередниченко), діє служба “Книга 03” – книга, яка приходить на допомогу людям, що потребують душевної підтримки. В сільській місцевості – бібліотекар знає всіх читачів особисто, тому йому легко виявити тих, хто потребує персонального обслуговування, тут і приходить на допомогу “Книга 03” – це обслуговування хворих за місцем проживання.

За декілька відвідин вдома бібліотекар вивчає потреби користувача і вже на наступне відвідування він підбирає літературу за його запитом. Відвідування таких читачів проводиться кожної неділі, це не тільки духовне спілкування, а й моральна підтримка хворих та інвалідів.

На сьогодні бібліотекар на селі і лікар, і юрист, і психолог, і людина до якої можна звернутися з різними проханнями. На формулярах читачів, охоплених службою “Книга 03”, робиться відповідна відмітка. Візити бібліотекаря додому до читача супроводжуються бесідами – рекомендаціями, міні – диспутами з приводу прочитаного, також читач отримує інформацію про новинки, які з'явилися у фонді бібліотеки.

Робота Єлизаветівської бібліотеки іде за двома напрямками: традиційне бібліотечне обслуговування та нетрадиційне, але дуже потрібне таким читачам – це організація дозвілля та психологічна підтримка людей з особливими потребами.

Одне з таких засідань клубу “Господарочка” було присвячене цілощому напою чаю і мало назву “Запрошуємо на чай”. Такі засідання дають можливість поспілкуватись між собою представникам різних поколінь, передати рецепти та вміння один одному. На селі бібліотека це те місце, де можна відпочити, поспілкуватися, обговорити останні події в житті країни, свого села, особисті проблеми.

Подібні методи використовують в своїй роботі і працівники Двурічанської ЦБС (директор С.І. Кіптіль). Майже в усіх заходах, які проводяться бібліотеками

району активну участь беруть люди старшого покоління, ветерани війни та праці, обов'язково запрошують інвалідів. Вони із задоволенням спілкуються з молоддю, діляться з ними своїми спогадами, допомагають в проведенні заходів. Такий безпосередній контакт позитивно впливає на самопочуття літніх людей, дає можливість відчувати себе необхідними.

Рідкодубівська сільська бібліотека (Завідуюча Н.В. Борисенко) залучає до підготовки масових заходів представників різних поколінь. Це дає можливість спілкування ветеранам та молоді в неформальних умовах. Особливістю запропонованого на розсуд заходу "А мені не хочеться сивіти" є вдале поєднання сучасної поезії зі спеціально підібраними піснями, які виконуються всіма учасниками.

ЗАПРОШУЄМО НА ЧАЙ

Засідання клубу "Господарочка"

Єлизаветівської сільської бібліотеки Лозівського району

Ведучий 1. Добрий день, вітаємо всіх членів клубу «Господарочка», наших гостей на черговому засіданні.

Ведучий 2. Сьогодні це засідання повністю присвячене такому знайомому і такому улюбленому напою як чай.

Ведучий 1. Споживання чаю пов'язане з національними й історичними традиціями різних країн. Для багатьох народів чай є продуктом першої необхідності, а деякі з них вважають цей напій нарівні із хлібом життєво важливим, нічим не замінним продуктом. Чай має вікові традиції впливу не тільки на дух, а й на тіло людини, а також згадується як цілющий, корисний напій, що допомагає від "тьми хвороб".

Ведучий 2. Прагнення до здоровішого способу життя, настільки популярне сьогодні, вдало з'єдналося з модою на все екзотичне й насамперед східне. У наші дні чай є невід'ємною частиною життя, його заварювання, неквапливе вживання носять сьогодні майже ритуальний характер. Яка ж історія чаю, коли він з'явився на території сучасної України?

Ведучий 1. Про Батьківщину чаю існує декілька припущень. Вважають, що це гори, які розділяють Індію і Китай., а ще припускають, що чай з'явився в Японії.

Ведучий 2. Імпорт чаю на територію Російської імперії, до складу якої на той час входила і Україна, почався з 1769 року, коли був підписаний договір з Китаєм на першу поставку. До цього в Москву лише іноді потрапляли невеликі партії чаю - подарунки царям від східних правителів, однак вони швидко закінчувалися, і смак напою забувався знову.

Ведучий 1. З Пекіна в Москву чай поставлявся торговельними караванами, які проводили в дорозі понад рік. Це різко піднімало ціну, тому вартість чаю в Росії перевищувала європейські розцінки приблизно в 10 разів.

Ведучий 2. Досить довгий час чаювання були популярні тільки в Москві через рідкість і дорожнечу напою. Поширення чаю по всій Росії відбулося лише наприкінці XIX століття, з появою залізниць і розвитком морського сполучення.

Ведучий 1. Напій став недорогим, "чайні столи" з'явилися в дорогих ресторанах, його ввели в меню численних чайних, а також у постачання російської армії.

Ведучий 2. Заварювали чай у знаменитих самоварах, які робили із бронзи й міді. Зустрічалися, однак, екземпляри із золота, срібла, порцеляни й інших матеріалів. Обсяг міг мінятися від 0,5 до 12 літрів, але всі вони призначені були для кип'ятіння води й підтримки її високої температури протягом довгого часу. Спеціальний краник дозволяв наливати окріп прямо в чашку, ґрати вгорі призначені були для зігрівання заварювального чайника.

Ведучий 1. Самовар - це ще й символ затишку, гостинності, привітного будинку. Безліч літературних творів XIX століття описують сімейні посиденьки біля киплячого самовара, з міцним, ароматним і солодким чаєм, який із чашки потроху виливали на блюдце, щоб він швидше охолоджувався. Пили його багато, галасливо втягуючи разом з повітрям і прицмокуючи.

Ведучий 2. До таких застіль обов'язково подавали різну випічку: сухарі, рогалики, пироги, кулеб'яки, медяники, бублики. Цукор уживався тільки у вигляді рафінаду, вприкуску, тому що вважалося, що цукор-пісок робить настій мутним і некрасивим. На столі завжди була безліч солодоців - мед, малинове або полуничне варення, цукерки. Прирівнювалося таке чаювання до обіду або вечері. Це так звана купецько-поміщицька культура споживання чаю.

Ведучий 1. У вищій частині російського суспільства стали переймати англійські чайні традиції. Еліта сприймала запрошення на чаювання як можливість поспілкуватися, продемонструвати вишукані манери, випити чашку чаю й небагато перекусити. Нижчі верстви населення пили чай у дешевих чайних, яких у будь-якому маленькому містечку було не менш десятка.

Ведучий 2. Знаменитий французький письменник А. Дюма, який написав ще й кулінарну книгу, вважав, що Росії дуже пощастило, тому що є можливість доставляти сухе чайне листя сухою дорогою - караванами. Усі інші європейські країни змушені були користуватися морськими перевезеннями. Під час таких подорожей чай ставав вогким, псувався, втрачав аромат. А. Дюма говорив: "Найкращий чай п'ють у Санкт-Петербурзі й в цілому по всій Росії". Його вразило також те, що жінки й чоловіки користуються під час чаювань різним посудом: дами - порцеляновими китайськими чашками, добродії - склянками.

Ведучий 1. Чаювання - це завжди привід для зустрічі, що дарує затишок, тепло й щиросердечний спокій, тому дотепер цей напій залишається дуже популярним у багатьох країнах світу і в Україні теж.

Ведучий 1. Здавалося б про чай зараз відомо все, але, знайти корисну й цікаву інформацію про те, як правильно приготувати чайний напій, і тим більше про те, як його пити - рідкість.

Ведучий 2. Дехто може сказати, що ця справа не складна: «взяв кип'яток і заварив чайок », на це особливого вміння не треба. Та неправильним, недбалим заварюванням можна зіпсувати найкращий сорт чаю й тим самим не тільки звести нанівець усі зусилля по створенню корисного напою, але й змінити характер впливу чаю на ваш організм.

Ведучий 1. Як і деякі інші продукти, чай має різну здатність впливу. Усе залежить від того, як його застосовувати. Правильне заварювання чаю здатне дати нам максимум користі й насолоди від уживання цього напою.

Іншими словами, знаючи властивості чаю як продукту харчування, ми можемо вживати його з найбільшим ефектом. А взагалі чи правильно ми п'ємо чай, і одержуємо від цього напою дійсне задоволення?

Ведучий 2. Сьогодні ми зібралися тут, щоб відпочити, поспілкуватись і, звичайно, скуштувати чаю. Нам треба навчитися правильно заварювати цей чудовий напій, поділитися культурою вживання чаю. Але це ще не все. У нас будуть цікаві конкурси і вікторини, де ми дізнаємось багато цікавої інформації.

Звучить музика. В кімнату входять Чайник і Чашка

Ведучий 1.: Ой, хто ви такі?

Ми Чайник і Чашка, почули, що ви збираєтесь за чашкою чаю, і вирішили завітати до вас у гості. З нами вам буде весело, а головне, ви дійсно посмакуєте чаєм.

Звучить музика. Чайник і Чашка танцюють.

Ведучий 2. Ой, закипів наш самовар і настала пора заварити чай.

Чайник: Зараз ми розкажемо вам, як це правильно зробити.

Правило 1. Заварювати чай потрібно у чисто вимитому фарфоровому або фаянсовому чайнику.

Чашка. *Правило 2.* Насамперед чайник потрібно ополоснути окропом, або нагріти над полум'ям. В такий спосіб він трохи нагріється.

Чайник. *Правило 3.* Насипаємо 1 або 2 чайні ложки сухого чаю й накриваємо кришкою. Нехай чайники розпаряться.

Чашка. *Правило 4.* Заварюємо чай, заповнивши окропом третину чайника. Накриваємо його серветкою, а через 5-7 хвилин, додаємо ще окропу.

Всі ці правила можна прочитати у журналі “Домашня енциклопедія № 5 за 2004 рік.”

Перелічені правила супроводжуються діями.

Ведучий 1. Я впевнений, що тепер всі присутні будуть правильно заварювати чай. Хоча не завадить ще кілька порад. Разом із сухим чаєм у чайник можна покласти грудочку цукру – тоді настій буде міцніший і ароматніший.

Заварювати чай треба водою, яка закипіла, а не тією, що вже кип’ятилася. Чай ніколи не ставте кип’ятити на гарячу плиту, бо хоча він стане густіший, смак та аромат майже зникнуть.

Ведучий 2. Існує багато легенд про чай. Хто з вас знає якусь легенду?

1 учасник. Індійська легенда оповідає про принца Батхид – Харма, який помандрував шукати Будду, перед тим давши йому обіцянку не спати 7 років. Та незабаром принц втомився і ось-ось мав би порушити обіцянку. Але саме в цей час трапився йому кущик чаю, з якого той мимоволі зірвав листок і пожував його. І сталося диво: втому як рукою зняло. Відтоді люди стали вживати чай як підбадьорливий напій.

2 учасник. З іншої легенди дізнаємось, що один святий., який жив за багато років до нашої ери, посилено молився і постився. Якось, не маючи сил від втоми, він заснув і проспав цілу добу. Прокинувшись, він так розгнівався на свої повіки, які закрили йому очі, що вирвав їх і кинув на землю. І кожна з них перетворилася на чайний куш. Ті кущі люди і почали розмножувати, а листки вживати для напоїв, які б не давали їм спати.

Ведучий 1. Ось як чай потрапив на наш стіл. То ж годі розмов й гайда смакувати чаєм!

Звучить музика. Чайник і Чашика пригощають всіх чаєм. Починається чаювання

Ведучий 2. Ви трішки засиділися. Тож пропоную розім’ятися. (учасники конкурсу стають у коло).

1-й учасник У мене в руках кулька. Коли звучить музика всі передають її з рук в руки по колу. Коли музика замовкне, той в кого лишилася кулька, виходить з гри. Так до останнього учасника. Почали!

Переможець отримує бублик! Хто за вечір набере найбільшу кількість бубликів, буде нагороджений головним призом - тортом

2-й учасник. З паперових серветок вирізати чашку (сніжинку). В кого краща – той отримає бублик.

3 конкурс. За 1 хвилину написати якомога більше предметів кухонного посуду.

4-й конкурс. Хто назве прислів'я про хліб, отримує бублик.

5-й конкурс. Хто напише найбільше назв цукерок.

Ведучий 1. А зараз запрошуємо Чайника і Чашку порахувати бублики у всіх учасників та нагородити переможця.

Ведучий 2. Який насичений вечір: Ми отримали стільки цікавої інформації, позмагались, посміялись, виявили ерудицію, попили чай. Лише не співали. А що, всім відомо, що за столом, де збираються гості чи друзі, не тільки їдять, а й співають.

Ведучий 1. Давайте ми запровадимо таку традицію: під час чаювання обов'язково вивчити українську народну пісню, бо що то за нація, яка не знає своєї духовної спадщини.

Сьогодні я пропоную познайомитися з піснею “Зеленеє жито, зелене” з книжки “Розлилися круті березки”.

Чайник і Чашка роздають усім текст пісні. Всі співають.

Чайник і Чашка. Підходить до кінця наше чудове свято. Бажаємо успіхів і творчих злетів! Настала сумна хвилина прощання. Але ми не говоримо “Прощайте”, а лише “До побачення”.
“До нових зустрічей!”

„А МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ СИВІТИ...”

*Сценарій масового заходу до дня людей похилого віку
Рідкодубівської сільської бібліотеки Двурічанського району*

Читець.

К дню пожилых людей

Годы, как птицы, летели над Вами,
Вы счастье жизни в трудах познавали.
Детские годы, начало пути,
Время счастливее трудно найти.

Юность открыла пути мироздания,
Время прекрасного в жизни познания.
Годы учебы, борьбы и труда,
Многих бедой закалила война.

Выжили в битвах, детей заимели,
Новые песни с восторгом запели.
Верили в чудо на все времена,
Счастье любовь подарила тогда.

Дети выросли, мужали и Вы
Лучшие люди великой страны.
Строили грады, растили пшеницу,
Космос открыл перед вами границы.

В общем, не зря этот мир посетили,
Мир на планете слегка изменили.
Дети Вам внуков уже подарили,
Есть продолженье родной Украины!

Праздник сегодня на все времена,
Вас поздравляет родная страна!

В. Павлов

Ведучий 1. Добрий день, шановні гості!

Ведучий 2. Доброго осіннього, теплого, чарівного дня!

Ведучий 1. А день сьогодні добрий, тому, що ми зібралися тут разом з вами. Звичайно у вас багато невідкладних справ, турбот, але залиште все це за дверима і разом з нами сьогодні відпочиньте.

Ведучий 2. Сьогоднішнє свято відпочинку присвячується вам, нашому старшому поколінню. Хочеться, щоб ви хоча б на мить згадали молодість і

повернулися на 20, 30, 40 років назад. Сподіваємося, що наша теплота і задушевна музика допоможуть вам в цьому, і ми зможемо “посидеть по - хорошему”.

Звучить пісня “Посидим по - хорошему”

Читець.

Не сумуйте, старенькі, не плачте,
За всім тим, що пішло в майбуття.
Сині весни пройшли, промчали літа.
Не помітили їх не збагнули
Як настала пора золота.

Ведучий 2. Людська осінь, як і природа, буває різною. В одних вона палахкотить розмаїттям барв, у інших – тихим “бабиним літом”, у третіх – суцільним присмерком, а то й нудьгою, яка пливе у прірву без надії. Але перш ніж настане осінь, перш ніж посивіє коса і зовсім іншими стануть очі, бо колір із них кудись утік, у кожного ще буває весна і літо життя.

Ведучий 1. Весна і літо... як швидко вони спливають. І ось тихою ходою підступає осіння пора: рано чи пізно, але дівчина стає молодницею, потім ненькою, далі свекрухою чи тещею і, врешті – решт, бабусею. А парубок перетворюється на чоловіка, батька, тестя чи свекра і нарешті стає дідусем.

Читець.

Посивіли ваші скроні
Від турботи про дітей.
Шану праці, шану долі
Віддаємо ми в цей день.
Хай рясним буде суцвіття,
У саду, що ви садили,
Зичим миру, довголіття
Щастя, радості і сили.

Пісня “Дорогие мои старики”

Ведучий 2. Кожна пора року чарівна по-своєму. Як і кожна мить життя. Дуже виразно це звучить у Мопассана: “Життя – гора. Піднявшись, ти дивишся вгору і ти щасливий, але тільки-но ти встиг дійти до вершини, як відразу ж починається спуск. І спуск швидкий. Саме у цей період спуску починається в житті людини “бабине літо”.

“Бабине літо” – пора роздумів, незрозумілої щемлячої туги. Чекання чогось світлого. Це зрілий вік людини, коли волосся припадає морозом сивої павутинки, це пора оцінок прожитого, переосмислення пройденої дороги.

Читець.

Над моєю осінню пливе
Білий смуток бабиного літа
Посивіло небо світове,
А мені не хочеться сивіти.
Листопадом стеляться літа
Серце захлинається від грому
Надомною осінь проліта
На коні багряно-золотому.
Посивіла осінь золота,
А мені не хочеться сивіти...

Звучить пісня “Течет ручей”

Ведучий 1. Звичайно “Бабине літо” пов’язуємо ще і з образом жінки. Говорять, що літо в цю пору року повертається, як і до жінки повертається друга молодість.

Читець.

А жінка буває та на осінь схожа:
То тиха й привітна, а то й непогожа.
То скропить сльозою, то сонцем засвітить.
То прагне зими, то порине у літо.
Осінь у природі - це завше як диво,
Так само і жінка буває вродлива,
Буває примхлива, буває зрадлива...
Нехай тільки кожна з них буде щаслива!

Ведучий 2. Жінка! Це дійсно істота космічна. Така ж вічна і незбагненна, як оточення нашої планети. Скільки б ми не вдивлялися в зоряне небо, ми завжди відкриваємо в ньому непомічену раніше зірочку. Так і жінка – скільки б ми не спілкувалися, завжди відкриваємо для себе в кожній з них нові відчуття.

Ведучий 1. В усі часи жінка заслуговувала шанобливого ставлення до себе. Чоловіки оспівували в ній ніжність, красу, надзвичайну зворушливість і чутливість. Одвічно стоять поряд слова жінка – мати, жінка – сестра, жінка – дружина, розрадниця, кохана, єдина.

Ведучий 2. Жінка і кохана – це категорії вічні. А кому ж, як не жінці нести в наше життя цей божественний вогонь любові – щодня, щомиті і в усьому.

Читець.

Девочка, девушка, женщина.
В ранний ли, в поздний ли час
Столько в тебе перемешано –
Все и не выскажешь враз.

В шелке ли ходишь ты, в рубище
Вьется судьбы твоей нить,
Будь, заклинаю я, любящей,
Если уж выпало быть.

Дни ожидания выстланы.
Жди же – и не прекословь.
Есть непреложная истина.
Женщина – это любовь!

Женские слезы – безделочка
Легкая, брови вразлет,

Женщина, девушка, девочка

Мир за собою ведет.
Солнце приносит отметины.
И безоглядно идет
Следом за нею в бессмертие
Весь человеческий род.

Звучить пісня “Я назову тебе зоренькою”

Ведучий 1. Ось і надійшов час завершувати наше свято – свято подяки вам, нашим дорогим, люблячим, чуйним, ніжним, відданим, найкращим бабусям і дідусям у світі.

Ведучий 2. Ми хочемо, щоб у вас не лише сьогодні, а й завжди був хороший настрій, щоб кожен день нам додавав бадьорості, щоб сонячне проміння зігрівало серця, а наші слова подяки возвеличували наші душі. Ми щасливі, що сьогоднішнє свято відбулося, і ми змогли висловити все, що відчуваємо до вас: свою повагу, гордість, ніжність, відданість, любов. Але це лише слова, лише крапля в морі. Наш обов'язок перед вами куди більший, а ми будемо намагатися показати це не лише на словах а й на ділі.

Слово для привітання надається представнику міської адміністрації

Звучить пісня “Наdejда”

Читець.

Нехай для вас же сонце світить,
І квіти ніжності цвітуть.

Нехай у добрі, у щасті й мирі

Усі роки пройдуть.

Хай здоров'я ніколи не зраджує вам!

Будьте завжди такі ж ніжні, рідні, милі,

Щоб вам радість і щастя, й любов

Вишиваним цвіли рушником.

Звучить пісня: “Хай щастить вам люди добрі”